

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامۀ مرقوم بجناب حیدر قبل علی ملاحظه گردید طیب مشموم بود زیرا از گلشن دل و جان رائحه معطری داشت و آن استقامت در امر الله حضرات سادات خمس از بدایت طلوع شمس حقیقت مجذوب جمال مبارک بودند و الحمد لله چون جبل باذخ ثابت و راسخ علی الخصوص نصر الهی که الحمد لله با سلاله چون هاله طائف بدر اوج الهی و این موهبتی نامتناهی و اما انتشار نامۀ عبدالبهاء بین اعلی و ادنی بلکه انشاء الله نتایج بی انتها بخشد باری با وجود آنکه پنج سال پیش از صدمات شدیدۀ جسم عنصری تحمل نموده علل متنوعه عارض شده بود ولی عبدالبهاء چهار سال سرگشته کوه و صحرا و گمگشته دشت و دریا بود و در جمیع ممالک غرب بشارت بظهور ملکوت الله داد حبّت را بر جمیع خلق بالغ نمود و در محافل عظمی و کنائس کبری تعالیم مبارک را صراحتاً انتشار داد و بجمیع توضیح نمود که اگر این تعالیم ترویج نگردد و امثال نشود بلای عقیم در عقب است و جمیع ممالک اروپا نظیر جبه‌خانه است مملو از موادّ ملتبهه بشراره‌ئی شعله زند و همچنین یک سال و نیم پیش تحریری تصدیق یافت و به ایران ارسال شد و آقا میرزا علی اکبر میلانی طبع نموده در جمیع ممالک انتشار داد صریحاً نگاشته شد که عالم در خطر عظیم است و آنچه الیوم واقع صریح آن نامه البتّه ملاحظه نموده‌اید با وجود این ناس متنبّه نشده‌اند این است که میفرماید صمّ بکم عمی و ان یروا کلّ آیه لا یؤمنوا بها هذا شأنهم فی الحیوة الدنیا باری هرچند دیگران در خواب غفلت گرفتار ولی الحمد لله یاران هوشیار و در پاریس باشخاص محترمه ایران تصریح شد که هرچند ایران در اضطراب است ولی دیگران را نیز نصیب از حوادث زمان و گفته شد باید حال بوسائط فعّاله تشبّث کرد و آن ترویج امر الله و اعلاء کلمة الله است تا تأیید شدید حاصل گردد و اسباب و شروط تأیید نیز ذکر گشت که اگر چنین مجرا گردد تأیید بی انتها حصول پذیرد هنوز منتظر امثال آن شروط هستیم اگر مجرا شود یقین بدان که ایران ویران حیات تازه یابد و بآن نفوس تأییدات غیبی احاطه کند جنود ملاً اعلی در ملکوت ابهی صفّ زده و منتظر که نفوس مبارکی به میدان همّت قدم نهند و نشر نفحات الله کنند و بقوة ایمان و ایقان شمع هدایت برافروزند تا نفحات قدس مشام ایرانیان را معطر نماید و علیک البهاء الأبهی

عبدالبهاء عباس